

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาเกี่ยวกับคุณสมบัติที่พึงประสงค์ต่อการจ้างงานกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้าจากหนังสือ วารสาร บทความ เว็บไซต์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์
2. คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์
3. การพัฒนาคุณลักษณะ และกระบวนการผลิตนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานหลักสูตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการจัดการ โลจิสติกส์
4. แนวคิดเรื่องบัณฑิตที่พึงประสงค์
5. แนวความคิดเรื่องการสรรหาบุคลากร (Employee Recruitment)
6. แนวคิดการคัดเลือกบุคลากร (Employee Selecting)
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการ โลจิสติกส์มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจและทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับภาษา สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ นำไปใช้ในการค้นคว้า เพื่อพัฒนาตนเอง และวิชาชีพด้านการจัดการ โลจิสติกส์ให้เจริญก้าวหน้า
2. เพื่อให้มีความรู้ทางวิชาการ และวิชาชีพ เป็นพื้นฐานในการนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน วิชาชีพให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี
3. เพื่อให้สามารถนำความรู้และทักษะในวิชาชีพด้านการจัดการ โลจิสติกส์ไปประกอบอาชีพให้หน่วยงานภาครัฐหรือเอกชน หรืออาชีพอิสระอย่างมีประสิทธิภาพ
4. เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ วางแผนการปฏิบัติงาน และแก้ปัญหาด้วยหลักการ และเหตุผลเพื่อให้สัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมาย

5. เพื่อให้สามารถนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานด้านการจัดการโลจิสติกส์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. เพื่อปลูกฝังให้มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ มีจิตสำนึกที่ดีต่อองค์กร

7. โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์จะต้องศึกษารายวิชาจากหมวดวิชาต่าง ๆ และเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 85 หน่วยกิต ดังโครงสร้างต่อไปนี้

1. หมวดวิชาสามัญ ไม่น้อยกว่า 21 หน่วยกิต

วิชาสามัญทั่วไป 13 หน่วยกิต

วิชาสามัญพื้นฐานวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 8 หน่วยกิต

2. หมวดวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 58 หน่วยกิต

วิชาชีพพื้นฐาน 15 หน่วยกิต

วิชาชีพสาขาวิชา 24 หน่วยกิต

วิชาชีพสาขางาน ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต

โครงการ 4 หน่วยกิต

3. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

4. ฝึกงาน (ไม่น้อยกว่า 1 ภาคเรียน)

5. กิจกรรมเสริมหลักสูตร 120 ชั่วโมง

รวม ไม่น้อยกว่า 85 หน่วยกิต

โครงสร้างนี้สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่าในประเภทวิชาพาณิชยกรรม

คุณลักษณะของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาคณะคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์

1. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจและทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับภาษา สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ นำไปใช้ในการค้นคว้า เพื่อพัฒนาตนเอง และวิชาชีพด้านการจัดการ โลจิสติกส์ให้เจริญก้าวหน้า

2. เพื่อให้มีความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพ เป็นพื้นฐานในการนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน วิชาชีพให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี

3. เพื่อให้สามารถนำความรู้และทักษะในวิชาชีพด้านการจัดการโลจิสติกส์ไปประกอบอาชีพในหน่วยงานภาครัฐหรือเอกชน หรืออาชีพอิสระอย่างมีประสิทธิภาพ
4. เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ วางแผนการปฏิบัติงาน และแก้ปัญหาด้วยหลักการ และเหตุผลเพื่อให้สัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมาย
5. เพื่อให้สามารถนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานด้านการจัดการโลจิสติกส์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
6. เพื่อปลูกฝังให้มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ มีจิตสำนึกที่ดีต่อองค์กร

การพัฒนาคูณลักษณะ และกระบวนการผลิตนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานหลักสูตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์

กระทรวงศึกษาธิการได้ออกประกาศเรื่อง กรอบมาตรฐานหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ได้มีการกำหนดมาตรฐานหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เพื่อให้การบริหารงานด้านวิชาการดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมาตรฐานหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประกาศเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2549 ดังต่อไปนี้

1. ให้ใช้กรอบมาตรฐานหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการฉบับนี้ สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ทุกประเภท โดยกำหนดสมรรถนะตามกรอบคุณวุฒิการศึกษาวิชาชีพในแต่ละระดับ และเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพในแต่ละสาขาวิชา
2. กรอบคุณวุฒิการศึกษาวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงกำหนดให้มีสมรรถนะที่ได้จากมาตรฐานอาชีพหรือมาตรฐานสมรรถนะในสาขาอาชีพระดับเทคนิคตรงตามความต้องการของสาขาอาชีพ สถานประกอบการและชุมชน ที่มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา วางแผน จัดการ ตรวจสอบ ให้คำแนะนำ เสนอแนะและบูรณาการความรู้อย่างเป็นระบบ ในระดับผู้ควบคุมงานรวมทั้งเป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ และกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน โดยกำหนดสมรรถนะและผลลัพธ์ของผู้เรียนรู้เป็น 2 ระดับ ดังนี้

2.1 ระดับ ปวส.1 สามารถปฏิบัติงานโดยใช้ความรู้ในวิชาการที่สัมพันธ์กับวิชาชีพในขอบเขตทั่วไปของงานที่หลากหลาย บางงานที่มีความซับซ้อนและไม่เป็นงานประจำ สามารถประยุกต์ทักษะ และความรู้ในการจัดการ แก้ปัญหา แนะนำผู้อื่น รวมถึงมีความรับผิดชอบต่อตนเอง และผู้อื่นและหมู่คณะ

2.2 ระดับ ปวส.2 สามารถประยุกต์ความรู้ในทักษะในวิชาการที่สัมพันธ์กับวิชาชีพตามแนวทางของตนเองในการวางแผนและจัดการทรัพยากรได้อย่างเหมาะสม มีส่วนร่วมในการพัฒนาวิธีการ ริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่นและหมู่คณะ เป็นอิสระในการในการปฏิบัติหน้าที่ซับซ้อนหรือจัดการงานผู้อื่น มีส่วนร่วมที่กับการวางแผน การประสานงาน และการประเมินผล

3. ประสิทธิภาพและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ ประสิทธิภาพการอาชีวศึกษา และมาตรฐานวิชาชีพหรือมาตรฐานของสาขาวิชานั้น ๆ ในการจัดการศึกษา ทั้งในระบบและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผลิตผู้มีความรู้และทักษะในระดับเทคนิค สามารถปฏิบัติงานที่ใช้เทคนิค ควบคุมการทำงาน มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพและกิริยาที่เหมาะสมในการทำงาน สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ชุมชน และสถานประกอบการ สามารถประกอบอาชีพอิสระ พัฒนาตนเองให้มีความก้าวหน้าทางวิชาการ และวิชาชีพ

4. ระบบจัดการศึกษาเป็นการจัดการศึกษาแบบเปิดหรือยืดหยุ่น สามารถเทียบโอนหน่วยสมรรถนะเข้าสู่ระบบหน่วยกิตตามโครงสร้างหลักสูตร โดยกำหนดให้หนึ่งภาคการศึกษาปกติหรือเทียบเท่ามีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 18 สัปดาห์

5. การคิดหน่วยกิต

5.1 รายวิชาทฤษฎีที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปราย ไม่น้อยกว่า 18 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

5.2 รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการทดลองหรือฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ ไม่น้อยกว่า 36 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

5.3 รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการทดลองหรือฝึกปฏิบัติในโรงฝึกงานหรือภาคสนาม และวิชาโครงการไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง/ สัปดาห์ เท่ากับ 1 หน่วยกิต

5.4 การฝึกงาน/ ฝึกอาชีพในสถานประกอบการหรือแหล่งวิทยาการ ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

5.5 การทำโครงการตามที่ได้รับมอบหมายไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง เท่ากับ 1 หน่วยกิต

6. จำนวนหน่วยกิตรวม มีจำนวนหน่วยกิตรวมระหว่าง 80 - 100 หน่วยกิต

7. โครงสร้างหลักสูตร

7.1 หมวดวิชาพื้นฐานประยุกต์ ประกอบด้วยสมรรถนะทั่วไปเพื่อเป็นพื้นฐานการดำรงชีวิตและสมรรถนะหลักเพื่อเป็นพื้นฐานที่สัมพันธ์กับวิชาชีพ ในด้านการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การปรับปรุงการเรียนรู้และการปฏิบัติงานของตนเอง การทำงานร่วมกับ

ผู้อื่น การแก้ไขปัญหาโดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การวิจัย และการประยุกต์ใช้ตัวเลข และการจัดการธุรกิจโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในตนเอง ผู้อื่นและสังคม ตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม สามารถบูรณาการความรู้ได้อย่างเป็นระบบ และนำไปใช้ในชีวิต และการประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข รวมไม่น้อยกว่า 20 หน่วยกิต

7.2 หมวดวิชาชีพ ประกอบด้วย สมรรถนะวิชาชีพเพื่อมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้สามารถ คิด วิเคราะห์ วางแผน จัดการ ประเมินผล ควบคุมและสอนงาน โดยบูรณาการสู่การปฏิบัติจริง รวมทั้งประยุกต์สู่อาชีพ รวมไม่น้อยกว่า 54 หน่วยกิต

7.2.1 วิชาชีพสาขา ประกอบด้วยสมรรถนะวิชาชีพแกนที่เป็นสมรรถนะร่วมของทุกสาขางานในสาขาวิชานั้น ๆ ไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิต

7.2.2 วิชาชีพสาขางานประกอบด้วยสมรรถนะวิชาชีพที่เป็นสมรรถนะเฉพาะของสาขานั้น ๆ ไม่น้อยกว่า 28 หน่วยกิต

7.2.3 ฝึกงาน ประกอบด้วยสมรรถนะวิชาชีพที่เกิดจากการฝึกทักษะเพิ่มพูนประสบการณ์งานอาชีพในสถานประกอบการ แหล่งวิทยาการต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต

7.2.4 โครงการ ประกอบด้วยสมรรถนะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น การแก้ปัญห การปรับปรุงการเรียนรู้และการปฏิบัติงานของตนเองโดยใช้ลักษณะของการวิจัย เพื่อบูรณาการสู่การปฏิบัติจริงและประยุกต์สู่อาชีพในสาขาวิชาชีพนั้น ๆ จำนวน 4 หน่วยกิต

7.3 หมวดวิชาเลือกเสรี ประกอบด้วยสมรรถนะซึ่งสนับสนุนวิชาชีพและหรือ การศึกษาต่อ สามารถเลือกเรียนจากหลักสูตรประเภทวิชาใด ๆ รวมไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

7.4 กิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นส่วนที่ส่งเสริมพัฒนาทักษะวิชาการ ทักษะประสบการณ์ และทักษะชีวิต ผู้เรียนต้องเข้าร่วมกิจกรรมอย่างน้อยสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมงทุกภาคเรียน ยกเว้นภาคเรียนที่มีการฝึกงาน กิจกรรมเสริมหลักสูตรนี้ไม่นับเป็นหน่วยกิต

8. เงื่อนไขการจัดการเรียนรู้

8.1 สถานศึกษาสามารถจัดการเรียนการสอนตามความถนัดความสนใจและศักยภาพของผู้เรียน เพื่อให้สามารถผลิตผู้เรียนได้ใน 3 ลักษณะ คือ เป็นผู้ปฏิบัติการที่มีความชำนาญ เป็นผู้ปฏิบัติการที่มีความชำนาญ และสามารถแก้ไขปัญหาได้และเป็นผู้ปฏิบัติการที่มีความชำนาญ สามารถแก้ไขปัญหาและประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ โดยใช้กระบวนการวิจัย ทั้งนี้ ผู้สำเร็จการศึกษา ต้องมีสมรรถนะตรงตามคุณวุฒิที่วิชาชีพกำหนด

8.2 สถานศึกษาควรจัดความพร้อมในด้านอาคารสถานที่ ครุภัณฑ์ และบุคลากรทางการศึกษาให้เหมาะสมสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนและลักษณะของการผลิตผู้เรียน

8.3 สถานศึกษาควรจัดอัตราส่วนของเวลาการเรียนรู้ภาคทฤษฎีต่อภาคปฏิบัติใน
หมวดวิชาชีพ ประมาณ 40 ต่อ 60

8.4 สถานศึกษาสามารถพัฒนาวิชาชีพสาขางานได้ความต้องการของท้องถิ่น

8.5 สถานศึกษาสามารถสามารถจัดการเรียนการสอนได้ทั้งภาคปกติ ทวิภาคี สะสม
หน่วยกิต และเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ โดยกำหนดวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา
คุณลักษณะทั้งทางด้านสมรรถนะทั่วไป สมรรถนะหลัก สมรรถนะวิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยที่พึง
ประสงค์ ให้ตรงกับศักยภาพของผู้เรียนและระดับของคุณวุฒิการศึกษาวิชาชีพแต่ละประเภทวิชา

8.6 สถานศึกษาควรจัดให้มีการเรียนการสอนแบบบูรณาการในแต่ละภาคเรียนเพื่อให้
ผู้เรียนมีสมรรถนะหลักในการทำงานร่วมกับอื่น การแก้ปัญหา การปรับปรุงการเรียนรู้และการ
ปฏิบัติงานของตนเอง และสมรรถนะวิชาชีพเพื่อบูรณาการสู่การปฏิบัติจริงและประยุกต์สู่อาชีพ
โดยจัดทำเป็น โครงการ หรืองานหรือชิ้นงานที่เกี่ยวกับการผลิตหรือบริการ อย่างน้อยภาคเรียนละ 1
โครงการหรืองานหรือชิ้นงาน

8.7 สถานศึกษาต้องจัดให้มีการฝึกงานในสถานประกอบการหรือแหล่งวิทยาการ
ที่สอดคล้องกับสาขาที่เรียน นอกจากนี้ สถานศึกษาอาจนำรายวิชาในหมวดวิชาชีพไปจัดการเรียน
การสอน/ จัดฝึกในสถานประกอบการหรือแหล่งวิทยาการได้ โดยอยู่ในดุลพินิจของสถานศึกษา
และสถานประกอบการ

8.8 สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนจัดทำโครงการที่สอดคล้องกับสาขาวิชาที่เรียน นำสู่
การปฏิบัติในอาชีพได้อย่างเป็นรูปธรรมตามโครงสร้างหลักสูตร โดยปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ
ตามลักษณะของงานวิจัย

8.9 สถานศึกษาต้องจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม
ค่านิยม ระเบียบของตนเอง การนันทนาการและส่งเสริมการทำงาน โดยใช้กระบวนการกลุ่มในการ
ทำประโยชน์ต่อชุมชน ทำนุบำรุงขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามทุกภาคเรียน

8.10 สถานศึกษาต้องจัดให้มีการประเมินมาตรฐานวิชาชีพในแต่ละสาขาวิชา เพื่อเป็น
การประกันคุณภาพผู้เรียน

9. คุณสมบัติผู้เรียน เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือมัธยมศึกษา
ตอนปลายหรือเทียบเท่า

10. คุณสมบัติผู้สอน เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มีคุณสมบัติตรงตาม
มาตรฐานวิชาชีพครูที่กำหนด และหรือเป็นผู้ที่มีสมรรถนะในวิชาชีพนั้น ๆ

11. ชื่อคุณวุฒิทางการศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (โดยเรียกย่อว่า ปวส.)

12. การลงทะเบียน ให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน 22 หน่วยกิต ในแต่ละภาคการศึกษา ปกติสำหรับลงทะเบียนเต็มเวลา และให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน 12 หน่วยกิต ในแต่ละภาค การศึกษาปกติสำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา สำหรับการลงทะเบียนเรียนในภาคฤดูร้อน ให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน 12 หน่วยกิต

หากสถานศึกษาใดมีเหตุผลและความจำเป็น การลงทะเบียนเรียนที่แตกต่างไปจากเกณฑ์ข้างต้นก็อาจทำได้ แต่ต้องไม่กระทบต่อมาตรฐานและประสบการณ์อาชีพ ทั้งนี้ให้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของสถานศึกษา

สถานศึกษาสามารถเทียบโอนหน่วยกิต หรือเทียบประสบการณ์อาชีพเข้าสู่หน่วยกิตให้กับผู้เรียนที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์อาชีพ ทั้งนี้ ต้องลงทะเบียนให้ครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนด และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

13. เกณฑ์การวัดผลและการสำเร็จการศึกษา

13.1 ให้เป็นไปตามระเบียบ ว่าด้วยการประเมินผลการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

13.2 ให้มีสมรรถนะตรงตามที่กำหนด และได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบถ้วนตามโครงสร้างที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

14 ให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบประกันคุณภาพไว้ให้ชัดเจนซึ่งอย่างน้อยประกอบด้วย 4 ประเด็น คือ

14.1 ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ได้จากมาตรฐานอาชีพหรือมาตรฐานสมรรถนะที่เกี่ยวข้อง

14.2 การบริหารหลักสูตร

14.3 ทรัพยากรประกอบการเรียน

14.4 ความต้องการของตลาดแรงงาน และสังคม ชุมชน

15. การกำหนดหลักสูตรและการอนุมัติ

15.1 การอนุมัติกรอบมาตรฐานหลักสูตร ให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ

15.2 การกำหนดและการเปลี่ยนแปลงกรอบมาตรฐานหลักสูตร ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

15.3 การอนุมัติหลักสูตร ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

16. การพัฒนาหลักสูตร ให้สถานศึกษามีหน้าที่ในการพัฒนาหลักสูตร ประเมินหลักสูตรและปรับปรุงมาตรฐานวิชาชีพและคุณภาพการศึกษาเป็นระยะ ๆ อย่างน้อยทุก 2 ปี

17. ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าวได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัติ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

แนวคิดเรื่องบัณฑิตที่พึงประสงค์

สมชาติ กิจยรรยง (2548) กล่าวว่า การพัฒนาคนไทยให้เกิดความครบถ้วนสมบูรณ์ใน “องค์รวมของคน” นั้น เราจำเป็นต้องทำให้ครบถ้วนสมบูรณ์ทั้ง 5 ด้าน คือ

1. พัฒนาพลังกายของคน
2. พัฒนาพลังใจของคน
3. พัฒนาพลังสมองของคน
4. พัฒนาพลังจริยธรรม ศีลธรรม คุณธรรมของคน
5. พัฒนาพลังสติปัญญาของคน

จำเนียร จวงตระกูล (2542) กล่าวถึงการตอบสนองความคาดหวังของผู้บังคับบัญชาไว้ 10 ประการ คือ

1. มีความขยันหมั่นเพียรดี ผู้ปฏิบัติที่ดีย่อมมีความขยันหมั่นเพียรในการปฏิบัติงานของตนเองอย่างสม่ำเสมอ ตรงเวลา และปฏิบัติงานนั้นเป็นผลสำเร็จ เป็นที่ยอมรับได้ ตามมาตรฐานขององค์กร
2. ผลงานที่ดีมีคุณภาพ ผู้ปฏิบัติที่ดีควรทำงานให้สำเร็จลุล่วงได้ดีตามเกณฑ์มาตรฐานขององค์กรที่กำหนดไว้ และพยายามปฏิบัติงานให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ไม่ให้เกิดความผิดพลาด และตรวจสอบผลงานอย่างสม่ำเสมอ
3. เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและสังคม เช่น เพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา และหน่วยงาน รวมถึงเป็นผู้ที่ผู้บังคับบัญชาให้ความไว้วางใจในการมอบหมายงาน และสามารถแก้ไขงานได้เมื่อการปฏิบัติงานเกิดความผิดพลาด
4. เป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจในงานที่รับผิดชอบเป็นอย่างดี รู้ขั้นตอนและขอบเขตในการปฏิบัติงาน รวมถึงการเอาใจใส่ศึกษาเพิ่มเติมในงานที่ได้รับมอบหมาย พร้อมทั้งจะสอบถามและขอความช่วยเหลือจากผู้เกี่ยวข้องหากเกิดข้อขัดข้องหรือไม่เข้าใจ
5. เป็นผู้มีความสามารถในการเรียนรู้งานต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี เพื่อการปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงในงานของตนได้ดี มีการเรียนรู้แนวคิดใหม่ ๆ ที่ก่อให้เกิดการพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง
6. เป็นผู้มีความคิดริเริ่มดี มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และสามารถตัดสินใจในงานตามขอบเขตที่ได้รับมอบหมายอย่างถูกต้อง กล้าและมั่นใจในความพยายามพัฒนางานของตนรวมถึงการแสดงความคิดเห็นในแง่มุมต่าง ๆ
7. เป็นผู้มีความสามัญสานึก มีคุณยพินิจ ไหวพริบ มีเหตุมีผล โดยการใช้การไตร่ตรองอย่างมีเหตุมีผลจากข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

8. เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ รู้จักกาลเทศะ ยิ้มแย้มแจ่มใส มีความสุภาพอ่อนน้อมถ่อมตน วางตัวได้เหมาะสม มีบุคลิกภาพที่สามารถทำงานกับผู้ร่วมงานและผู้บังคับบัญชาได้เป็นอย่างดี

9. เป็นผู้ใหญ่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานดี เล็งเห็นความสำคัญในการประสานงานให้ความร่วมมือในการทำงานเป็นทีม สามารถยอมรับความคิดเห็นของผู้ร่วมงานและผู้บังคับบัญชาและมีการสื่อสารที่ดีตรงเป้าหมาย

10. มีทัศนคติที่ดีต่องานและองค์กร ได้แก่ การมีแนวคิดที่ดีต่อตนเอง เพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา ลูกค้า และผู้อื่น อันจะนำไปสู่กระบวนการปฏิบัติงานที่ดี

สมชาติ กิจรรง (2548) กล่าวว่าบุคลากรในองค์กรจะต้องประกอบด้วยสิ่งเหล่านี้

1. ความกระตือรือร้นในการหาความรู้ใหม่มาใช้ในการทำงานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น
2. ทักษะและความสามารถที่ใช้งานได้
3. ทัศนคติที่ดี
4. การทำงานมีระบบ
5. คิดอย่างเป็นระบบ สามารถปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมอื่นๆ ได้
6. มีความฝึกฝนตนเองตลอดเวลา
7. มีความสามารถในการแข่งขัน
8. ปรับมาตรฐานการทำงานของตนให้สูงขึ้น

ทัศนาศวศักดิ์ (2531) คุณลักษณะของพนักงานที่นายจ้างต้องการ ซึ่งเป็นแนวทางไปสู่ทางก้าวหน้าในชีวิต ดังนี้

1. คุณค่าเฉพาะตัว
 - 1.1 ชื่อสัตย์
 - 1.2 นับถือตนเอง และมีภาพพจน์ที่ดีต่อตนเอง
 - 1.3 มีเป้าหมายในอาชีพและชีวิต
 - 1.4 มีความมั่นคงทางอารมณ์
 - 1.5 มีทัศนคติที่ดี
 - 1.6 มีความกระตือรือร้น
 - 1.7 ไม่จำกัดความสามารถของตนเอง
2. ทักษะในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ
 - 2.1 มีความยืดหยุ่น
 - 2.2 มีความคิดสร้างสรรค์และมีแนวทางแปลกใหม่
 - 2.3 สามารถปรับตัวเข้ากับความต้องการของงานที่เปลี่ยนแปลงได้

- 2.4 สามารถใช้เหตุผลและตัดสินใจได้อย่างเที่ยงตรง
- 2.5 สามารถวางแผนและจัดระบบการทำงานได้
- 2.6 มีสมรรถนะสามารถจ่ออยู่กับงานหลายๆ ส่วนในเวลาเดียวกันได้
3. ความสัมพันธ์กับผู้อื่น
 - 3.1 เข้ากับเพื่อนร่วมงานได้ดี
 - 3.2 ยอมรับการปกครองและคาปรักษาแนะนำของหัวหน้า
 - 3.3 ยอมรับข้อติชม
 - 3.4 ทำงานเป็นทีมได้
 - 3.5 มีความเป็นมิตร
 - 3.6 เสมอต้นเสมอปลายกับผู้อื่น
 - 3.7 ให้ความร่วมมือดี
 - 3.8 เต็มใจรับมอบงานด้วยความยินดี
 - 3.9 มีจิตสำนึกในการให้บริการ
 - 3.10 ยอมรับผู้อื่น
 - 3.11 เคารพในสิทธิและทรัพย์สินของผู้อื่น
 - 3.12 มีคุณสมบัติของการเป็นผู้นำ

พรนพ พุกกะพันธ์ (2544) ได้กล่าวว่า คุณลักษณะของคนไทยที่ประเทศชาติต้องการ และมีความจำเป็นต้องปลูกฝังให้ถึงพร้อมในสถานการณ์ปัจจุบัน 10 ประการ มีดังนี้

1. มีระเบียบวินัย
2. มีความซื่อสัตย์ สุจริต และยุติธรรม
3. ขยัน ประหยัด และยึดมั่นในสัมมาชีพ
4. สำนึกในหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อสังคม และประเทศชาติ
5. รู้จักคิดริเริ่ม วิจัย และตัดสินใจอย่างมีเหตุผล
6. กระตือรือร้นในการปกครองระบบประชาธิปไตย รักและเทิดทูน ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
7. มีพลานามัยสมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ
8. รู้จักพึ่งตนเอง มีอุดมคติ
9. มีความภาคภูมิใจ และรู้จักทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและทรัพยากรของชาติ
10. มีความเสียสละ เมตตาอารี กตัญญูกตเวที กล้าหาญ และสามัคคี

แนวคิดเรื่องการสรรหาบุคลากร (Employee Recruitment)

แบร์รี คัชเวย์ (Barry Cushway, 1994) ได้ให้ความเห็นว่า การสรรหาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของกระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งมุ่งดึงดูดใจกลุ่มผู้สมัครที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับตำแหน่งงานจากแหล่งต่าง ๆ ให้มาสมัครงาน ดังนั้น องค์การจำเป็นต้องจัดระบบการสรรหาที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากผลผลิตที่เกิดจากระบบสรรหาที่ขาดคุณภาพจะส่งผลให้มีอัตราลาออกจากงานสูง ผลการปฏิบัติงานต่ำกว่ามาตรฐาน พนักงานขาดแรงจูงใจในการทำงาน และบางทีอาจไม่สามารถจะจูงใจผู้สมัครที่มีคุณสมบัติที่ดีจากแหล่งภายนอกเข้ามาร่วมงานกับองค์การได้

ปรัชญา และเป้าหมายของการสรรหา

ปรัชญาของการสรรหา (Recruitment Philosophy) ได้แบ่งไว้เป็นหลายแง่มุม ดังนี้

1. เน้นการสรรหาจากแหล่งภายในองค์การ เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการทำงาน
2. ให้ความสำคัญต่อการบรรจุตำแหน่งว่าง เน้นการจ้างในระยะสั้น (Short - Term View) โดยการบรรจุตำแหน่งว่างด้วยความรวดเร็ว และอีกประการ คือ เน้นการจ้างระยะยาว (Long - Term View) โดยบรรจุคนที่เหมาะสมและพร้อมก้าวสู่เส้นทางอาชีพในระยะต่อไปได้
3. การตระหนักถึงพันธสัญญา (Commitment) จะยึดมั่นถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
4. มองผู้สมัครเป็นเสมือนสินค้า ที่องค์การกำลังจะเลือกซื้อ และนิยมใช้หลักการตลาด (Marketing Orientation) มาปรับใช้ เช่น ขอมเสียเวลา และค่าใช้จ่าย ทำการจ้างนักวิจัยมาทำการสำรวจ และทำการโฆษณา เพื่อสรรหาบุคคลทั่วไป
5. การเห็นว่าการสรรหาเป็นลักษณะของความมีจริยธรรม (Ethics) โดยจะเน้นที่กระบวนการการสรรหาที่ยุติธรรม (Fairness) และความซื่อสัตย์ (Honesty)

แนวคิดการคัดเลือกบุคลากร (Employee Selecting)

อาร์ เวน มอนดี้ (R. Wayne Mondy, 1996) และโรเบิร์ต เอ็ม โน (Robert M. Noe) การคัดเลือกเป็นกระบวนการตัดสินใจเลือกพิจารณาจากกลุ่มผู้สมัครจำนวนมากว่าบุคคลใดจะมีความเหมาะสมกับแต่ละตำแหน่งมากที่สุด วัตถุประสงค์ก็เพื่อจัดคนให้เหมาะสมกับงานกระบวนการคัดเลือกจะส่งผลกระทบต่อกระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์อื่น ๆ กล่าวคือ ถ้าองค์การคัดเลือกบุคลากรที่มีความสามารถค่อนข้างต่ำเข้าทำงาน ฝ่ายฝึกอบรมจะต้องจัดทำโครงการฝึกอบรมแบบเข้มข้นรองรับเพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรเหล่านั้น ขณะเดียวกันถ้าอัตราค่าตอบแทนขององค์การค่อนข้างต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราของหน่วยงานอื่นประเภทเดียวกัน การดึงดูดใจพนักงานที่มีความสามารถสูงก็ทำได้ยาก นอกจากนี้ทั้งสองคนยังกล่าวต่อไปว่าคำพรรณนาดลักษณะงาน (Job Description) และข้อกำหนดคุณสมบัติเฉพาะของงาน (Job Specification) ที่ได้จากการวิเคราะห์งาน

จะเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการคัดเลือกสามารถสรุปได้ว่า การคัดเลือก (Selecting) หมายถึง กระบวนการที่องค์การดำเนินการ โดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ เพื่อพิจารณาคัดเลือก ผู้สมัครที่มีจำนวนมากให้เหลือจำนวนตามความต้องการขององค์การ ซึ่งจะต้องได้คนที่ดีที่สุด และมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแต่ละงาน

ความสำคัญของการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน (จิตวิทยาอุตสาหกรรม)

การคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน (Personnel Selection) จัดเป็นขั้นตอนเริ่มต้นของการบริหารงานบุคคล มีความสำคัญทั้งกับองค์การธุรกิจและตัวพนักงานเอง อาจกล่าวสรุปความสำคัญเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

การคัดเลือกช่วยให้ได้พนักงานที่เหมาะสมกับงาน ในการได้บุคคลที่เหมาะสมกับงานเข้ามาเป็นพนักงาน ช่วยให้พนักงานผู้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดผลดีต่อบริษัทหรือองค์การธุรกิจ และต่อพนักงานเอง

การคัดเลือกช่วยให้พนักงานทำงานได้ดีขึ้น พนักงานที่ได้งานโดยตรงตามความสามารถ และบุคลิกภาพ มีแนวโน้มที่จะเกิดความพอใจในงาน มีความสุขกับงาน ทำงานได้ดีมากขึ้น ส่งผลให้ประสบความสำเร็จในงาน ซึ่งมักมีผลสืบเนื่องไปสู่ความสำเร็จในชีวิตด้วย

การคัดเลือกช่วยลดปัญหาการเปลี่ยนงานบ่อย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุวณา ศิลปรัตน์ (2551) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการของผู้ประกอบการในสถานประกอบการที่มีต่อนักศึกษาฝึกงาน สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า ความต้องการของผู้ประกอบการที่มีต่อนักศึกษาฝึกงานสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการนำความรู้มาใช้ในการฝึกงาน ด้านความรู้พื้นฐานที่ส่งผลต่อการฝึกงาน และด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ ทั้ง 3 ด้านมีความต้องการค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เฉลี่ยสูงสุดคือด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และมีคุณธรรม การมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่และการมีความตั้งใจและเอาใจใส่ในการทำงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ในภาพรวมแต่ละด้านพบว่า ด้านการนำความรู้มาใช้ในการฝึกงาน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ การเข้าใจคำสั่งในการปฏิบัติงาน รองลงมาคือมีปฏิภาณไหวพริบในการฝึกงาน และลำดับสุดท้าย มีความสามารถในการวิเคราะห์ทางวิชาการอย่างมีเหตุผล ด้านความรู้พื้นฐานที่ส่งผลต่อการฝึกงาน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีการวางตัวอย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ รองลงมาคือการปรับตัว

ให้เข้ากับสถานการณ์และผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม และลำดับสุดท้าย มีความสามารถในการควบคุมผู้อื่นให้ทำงาน และด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และมีคุณธรรม รองลงมา มีความรับผิดชอบหน้าที่ และลำดับสุดท้าย รู้จักใช้และดูแลทรัพยากรที่เหมาะสม ผลการเปรียบเทียบความต้องการคุณลักษณะของนักศึกษาฝึกงานระหว่างสถานประกอบการแต่ละประเภท 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการนำความรู้มาใช้ในการฝึกงาน สถานประกอบการแต่ละประเภทมีความต้องการให้นักศึกษาฝึกงานนำความรู้มาใช้ในการฝึกงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่องการนำความรู้ทางทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ในการฝึกงาน และมีความสามารถในการวิเคราะห์ทางวิชาการอย่างมีเหตุผล และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างฝึกงาน
2. ด้านความรู้พื้นฐานที่ส่งผลต่อการฝึกงาน สถานประกอบการแต่ละประเภทมีความต้องการให้นักศึกษาฝึกงานนำความรู้พื้นฐานที่ส่งผลต่อการฝึกงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่อง มีศิลปะในการประสานงานและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องมีความสามารถในการควบคุมผู้อื่นให้ทำงาน และมีความสามารถให้คำปรึกษาแก่ผู้ร่วมงานเมื่อมีปัญหาได้
3. ด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ สถานประกอบการแต่ละประเภทมีความต้องการให้นักศึกษาฝึกงานมีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพไม่แตกต่างกัน

กัจจกร ต้นวัฒนา (2553) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อคุณภาพการฝึกงานของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพปะเหลียน พบว่า ความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อคุณภาพการฝึกงานของนักศึกษาวิทยาลัย การอาชีพปะเหลียน ภาพรวมอยู่ในระดับ พึงพอใจมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมี ระดับความพึงพอใจมาก ซึ่งด้านที่สถานประกอบการพึงพอใจมากที่สุดคือด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ มี ระดับความพึงพอใจมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่มีต่อคุณภาพการฝึกงานของนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพปะเหลียน ตามตัวแปร ตำแหน่ง/ หน้าที่ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ การทำงาน และประเภทของสถานประกอบการ พบว่า

1. ผู้ประกอบการที่มีตำแหน่ง/หน้าที่ หัวหน้างาน หรือ ครูฝึก มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อคุณภาพการฝึกงานของนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพปะเหลียนสูงกว่าผู้ประกอบการ ที่มีตำแหน่ง/หน้าที่ เจ้าของ หรือผู้จัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ประกอบการ ที่มีตำแหน่ง/หน้าที่ หัวหน้าฝ่ายหรือผู้ควบคุมการฝึกและหัวหน้างานหรือครูฝึก มีค่าเฉลี่ย ความพึงพอใจต่อ

คุณภาพการฝึกงานของนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพปะเหลียนสูงกว่าผู้ประกอบการ ที่มีตำแหน่ง/หน้าที่อื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผู้ประกอบการที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน และผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความพึงพอใจต่อคุณภาพการฝึกงานของนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพ ปะเหลียน ไม่แตกต่างกัน

3. ผู้ประกอบการประเภทสถานประกอบการรัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อคุณภาพการฝึกงานของนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพปะเหลียนสูงกว่าผู้ประกอบการประเภทสถานประกอบการ ภาคเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กฤตยา ฐานวรภัทร์ (2555) ศึกษาเรื่อง คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์สำหรับสถานประกอบการกรณีศึกษา บัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารคณะสังคมศาสตร์ และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่ ผลการวิจัยคุณลักษณะของบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่พึงประสงค์ทั้ง 5 ด้านสำหรับสถานประกอบการที่นักศึกษาฝึกงานทั้ง 7 แห่ง นั้น ด้านที่สถานประกอบการมีความต้องการมากที่สุด ได้แก่ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.77 รองลงมาได้แก่ด้านคุณธรรม จริยธรรม โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.71 ความต้องการอันดับที่สามได้แก่ ด้านความรู้และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.43 เท่ากันทั้งสองด้าน และด้านสุดท้ายได้แก่ ด้านทักษะทางปัญญา โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.29 สำหรับคุณลักษณะของบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่พึงประสงค์ 5 ด้านสำหรับสถานประกอบการที่นักศึกษาไม่ได้ฝึกงานฝึกงานทั้ง 7 แห่ง นั้น มีผลการศึกษาที่แตกต่างกันดังนี้ ด้านที่สถานประกอบการกลุ่มนี้มีความต้องการมากที่สุด ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวม 4.57 รองลงมาได้แก่ด้านทักษะทางปัญญา โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวม 4.46 ลำดับที่สามได้แก่ด้านความรู้ โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวม 4.39 ต่อมาเป็นด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวม 4.29 และลำดับสุดท้ายได้แก่ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวม 4.05